

τόν.... Μολιέρον και ἔνας ἄλλος, θρυλικός διὰ τὰς φλυάρους παραδοξολογίας του, ἀνεκάλυψε ὅτι διὰ τοῦ ἱεροφάλτου, τοῦ κακοποιοῦντος τὰς Μούσας, προσβάλλεται τό... θρησκευτικὸν αἴσθημα, 'Αναμένομεν ἀπὸ τὸν πνευματώδη συγγραφέα νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς εὐκαιρίας, παρουσιάζων προσεχῶς εἰς μίαν φάρσαν ἔνα κριτικὸν και μίαν... κορητικὴν, συζητοῦντας περὶ τῆς αἰσθητικῆς τοῦ Καραγκούζη τῆς Δεξαμενῆς.

Ο κ. Μελᾶς, διηγητικῶν συγγραφέων, εἶχε γράψη πρὸ καιροῦ τὸν «Γάμον τῆς Ὀλγας». Ἡλλαξὲ τὸν παλαιὸν τίτλον και τοῦ θεωρεῖ τὸ ὄνομα «Μιὰ νύχτα-μιὰ ζωή». Ο κ. Μελᾶς εἶνε καίνωνιολόγος, θέτει ἡθικὰς ἀρχὰς εἰς τὸ ἔργον του και παρουσιάζει μίαν κόρην φεμινίστριαν, παρόκοον, προσδενομένην εἰς ἔνα παραδοῦνον, διὰ νὰ καταδείξῃ πῶς τὰ κορίτσια παρασυρόμενα καταστρέφονται. Εὐτυχῶς παρασκευάζει μίαν εὐχάριστον λύσιν διὰ τῆς παρεμβολῆς ἑνὸς καλοκαγάθου, ἵσως ὑπὲρ τὸ δέον, νέου δόσις μὴ δίδων σημασίαν εἰς τὸ παραστράτημα τῆς κειραφετημένης, ζεύγγνυται αὐτὴν ἰσοβίως διὰ τῶν δεσμῶν τοῦ γάμου.

Ο κ. Μελᾶς εἶς τὰ ἔργα του ἔχει «θέσεις» παρουσιάζει τὰ ἔλαττόματα τὰ δόποια κατατρύχουν τὴν κοινωνίαν μας και διδάσκει ἀπὸ σκηνῆς, ἀποκαλύπτων αὐτὰ. Τὸ νέον ἔργον δέν εἶνε βέβαια ἀνώτερον, ὡς ἀνεμένετο, τοῦ «Ἀσπροῦ καὶ Μαύρου», ἀλλ' ἔχει μίαν κεντρικὴν ἴδεαν, ή δόποια ἔξελίσσεται μὲ τὴν διακρίνουσαν τὸν συγγραφέα τέχνην.

Ο κ. Χόρος ἔξακολουθεῖ τὰς λαϊκὰς ἡθογραφίας. Μετὰ τὸ «Φιντανάκι» μᾶς παρουσιάσει τῆς «Γειτόνισσες». Μία ἀποτυχία ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Καὶ αἱ Γειτόνισσες, ἀποπειραθεῖσαι ν' ἀνέλθουν και φλαναρήσουν ἐπὶ σκηνῆς, ἐπανῆλθον εἰς τὴν συνοικίαν των...

Ο κ. Γρ. Ξενόπουλος ἔσκεφθη μίαν πρωτοτυπίαν. Νὰ συνδυάσῃ τὸ θέατρον μὲ τὸν κινηματογράφον. Τολμηρὸς νεωτερισμός. Ἐπρόκειτο νὰ θυσιάσῃ μίαν πλοκήν, τὴν συνοχὴν μᾶς ὑποθέσεως ἔκτυλισσομένης ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ εἰς τὸ μυθιστόρημά του τοῦ «Ἡ Τοίμορφη γυναῖκα» και νὰ μᾶς δώσῃ κομμάτια ἀπὸ τὸ ἔργον του, ἀσύνδετα.

Ἐὰν προσθέσῃ τις και ἔν αναπόφευκτον μειονέκτημα, τὴν ἔλλειψιν σκηνογραφίας, και κάποιαν ἀπειθαρχίαν τῶν ἡθοποιῶν πρέπει νὰ εἶνε πολὺ εὐχιστημένος ὁ συγγραφεὺς διότι πα' ὅλα αὐτά, τὸ ἔργον του ἥρεσε και ἡρίμησε ἀρκετὰς παραστάσεις. Μένει πάντοτε ὁ δημοφιλέστερος τῶν θεατρικῶν συγγραφέων.

Μετὰ τοὺς πολαιμάχους, εἰς νέος συγγραφέυς, πλήρης ζωῆς και ορατισμοῦ, δ. κ. Κ. Μπαστιάς. Τὸ «Πουλὶ τῆς νύχτας» εἶνε μία δραματικὴ εἰκὼν μᾶλλον, ληφθεῖσα ἀπὸ τὴν τραγῳδίαν τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου. Εἰς τὴν α'. πρᾶξιν μᾶς μεταφέρει εἰς ἐν καταγώγιον και μᾶς δίδει τύπους μὲ μίαν ἐκληρούσουσαν πιστήν ἀπόδοσιν. Ο κ. Μπαστιάς διὰ τῶν πρώτων θεατρικῶν του ἔργων ἀπέδειξε ὅτι βαίνει πρὸς κα-

Πέπι Ζάμπα

Η πρωταγωνίστρια τῆς «Κάτιας»

τάκτησιν τῆς σκηνῆς. Καὶ κάθε νέον ἔργον του ἐπιβεβαιοῖ τὴν πεποίθησιν ὅτι γρήγορα θὺν ἐπιβληθῇ ὅχι διὰ τοῦ θορύβου, ὅπως ἄλλοι, ἀλλὰ διὰ τῆς πραγματικῆς ἀξίας.

Ἐει τῶν ἔνων ἔργων κανὲν δὲν εἶχεν ἔξαιρετικὴν ἀξίαν.

Η διερέπται εἰλκυσε περισσότερον τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ. Ἐσημειώθη και ἐν οεκδὸ παραστάσεων ἀξιοσημείωτον. Η «Κάτια» προσεκολλήθη ὡς στρεῖδι εἰς τὸ πρόγραμμα χάρις εἰς τὸν περιφήμον Λέανδρον, δ' ὅποιος μὲ τὴν Ἡρῷ ἔπειτελλαν τὸν κόσμον. Οπισθεὶς τῆς Κάτιας, ὑπὸ ἔποψιν κοσμοσυρροΐς, ἔρχεται ἀμέσως η «Ζιγκολέτ», ητις συρθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀντεισαγγελέως κ. Χυτήρη δι' ἀσέμνους σκηνὰς μέχι τοῦ πλημμελειοδικείου ἐτυχει μεγαλοψύχως χάριτος.

Εἰς τὴν «Ἀλάμπραν» η λαϊκὴ διερέπται διεσκέδασε τὸν κόσμον ἀνεύ ἀξιώσεων.

Εἰς τὸ συνοικιακὸν θέατρον Παγκρατίου ὅμιλος νέων 'Ερασιτεχνῶν ἔδωσε φιλολογικὰς παραστάσεις ἔργων νέων συγγραφέων.

Εἰς τὸ «Κεντρικὸν» ἐγκατεστάθη ὁ νέος θίασος τοῦ κ. Αργυροπούλου. Κυριαρχεῖ η Γεωμανικὴ φάρσα.